

śl. C. O. Voget

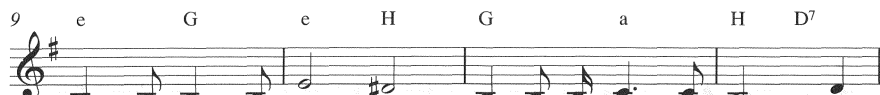
Umiarkowanie

1. O - gni - sty miecz che - ru - ba prze - ni - knął ser - ce me, o -
 2. Tak dłu - go ja le - za - łem na gó - rze Sy - naj już, lecz
 3. Lecz gdy wsta - pi - łem z wia - rą w świa - ty - nie Pań - ską raz, dla
 4. Więc wszys - tko już stra - ci - łem, ni proch nie zo - stał mi. Świat
 5. W Nim wszys - tko znów zys - ka - łem, w Nim ca - ły świat jest mým, ma

1. twar - te raj - skie bra - my, bez - piecz - nie wnij - dę w nie. Już
 2. choć u - si - ło - wa - łem, nie przy - szedł po - kój - stróż. Błą -
 3. du - szy mej za - sło - na na wiecz - ny zni - kła czas. Od
 4. jest u - krzy - żo - wa - ny, me ja zgi - nę - ło w krwi. Głę -
 5. prze - szłość, te - raź - niej - szość - jak mógł - bym smu - cić się? Już

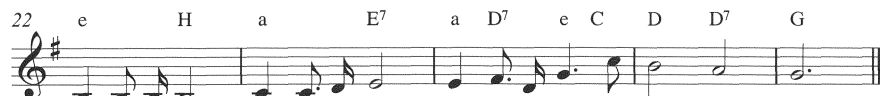
1. wę - za moc zni - szczo - na, na krzy - żu star - ta już! Ma
 2. dzi - łem po bez - dro - żach przez la - ta gorz - kich łez, choć
 3. chwi - li, kie - dy włócz - nia roz - dar - ła Zbaw - cy bok, prze -
 4. bo - kość Bo - żej łas - ki bez gra - nic i bez miar mą -
 5. błę - szczy ży - cia słoń - ce na każ - de tchnie - nie mi i

1. du - sza u - zdro - wio - na na me wo - ła - nie - tuż.
 2. raj - był - mi tak bli - sko, prze - wrot - nym był - mój. zmysł.
 3. szka - dzać cia - ło nie - śmie Du - cho - wi pra - wych dróg. 1-5. O,
 4. du - szę - prze - nik - nę - ła i szcze - ścia wnio - sła - dar.
 5. kraj - mi - ło - ścią tchną - cy, przed wzro - kiem mo - im - lśni.

krzy - za moc! Ta świę - ta krew tchnie w serca no - wy ży - cia wiew.

Już sta - ło się, spra - wił to Pan! Krew Je - go nas o - czy - szcza z plam.